

Christus introivit in ipsum cælum.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

9, 24-28; 10, 19-23

- ²⁴ Non in manufacta Sancta Christus introivit,
quæ sunt similitúdo verórum,
sed in ipsum cælum,
ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis;
- ²⁵ neque ut sæpe ófferat semetípsum,
quemádmódu pónlífex intrat in Sancta
per síngulos annos in sáanguine aliéno.
- ²⁶ Alióquin oportébat eum fréquénter pati
ab orígine mundi;
nunc autem semel in consummatione sæculórum
ad destitutióne peccáti
per sacrificium sui manifestátus est.
- ²⁷ Et quemádmódu statútum est homínibus semel mori,
post hoc autem iudícium,
- ²⁸ sic et Christus,
semel oblátus ad multórum auferénda peccáta,
secúndo sine peccáto apparébit
exspectántibus se in salútem.

[10, 1-18]

- ¹⁹ Habéntes ítaque, fratres, fidúciám
in intróitum Sanctórum in sáanguine Iesu,
²⁰ quam initiávit nobis viám novám et vivéntem
per velámen, id est carnem suam,
²¹ et sacerdotem magnum super domum Dei,
²² accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei,
aspérsi corda a consciéntia mala
et ablúti corpus aqua munda;
- ²³ teneámus spei confessióne indeclinábilem,
fidélis enim est, qui repromísit.

Verbum Dómini.